

TRETTIOANDRA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 13 NOVEMBER

Läsning

Vish 1:1-7

Älska rättfärdigheten, ni som härskar över jorden.
Tänk på Herren med svekfritt sinne
och sök honom med uppriktigt hjärta.
Ty de som inte utmanar honom finner honom,
han visar sig för dem som inte misstror honom.
Svekfull beräkning leder bort från Gud,
och hans makt avslöjar de dårar som sätter den på prov.
Till en ränksmidares själ kommer inte visheten,
den vill inte bo i en kropp som har sålt sig åt synden.
Nej, fostrans heliga ande skyr svek
och flyr de oförnuftigas beräkning,
den visar vad den är när orätt kommer nära.
Ty visheten är en ande som älskar människan,
den överser inte med vad som rör sig inom honom,
bevakar omutligt hans tankar
och hör alla hans ord.
Ja, Herrens ande uppfyller världen,
den håller samman allt och uppfattar varje ljud.

Responsoriepsalm

Ps 139:1-10 (R. 24b)

R. Herre, led mig på den eviga vägen.

Herre, du utranssakar mig och känner mig,
du känner mig, vare sig jag sitter eller står,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty förrän ett ord är på min tunga,
så känner du, Herre, det till fullo.
Du omsluter mig på alla sidor
och håller mig i din hand.
En sådan kunskap är mig alltför underbar,
den är mig för hög, jag kan inte begripa den. R.

Vart skall jag gå för din ande,
och vart skall jag fly för ditt ansikte?
For jag upp till himmelen, så är du där,
och bäddade jag åt mig i dödsriket, så är du också där. R.

Tog jag morgonrodnadens vingar,
gjorde jag mig en boning ytterst i havet,
så skulle också där din hand leda mig
och din högra hand fatta mig. R.

Halleluja

Jfr Fil 2:15-16

V. Ni ska lysa som stjärnor på himlen;
håll er till livets ord.

Evangelium

Luk 17:1-6

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Det är oundvikligt att förförelserna kommer, men ve den genom vilken de kommer. Det vore bättre för honom att ha sänkts i havet med en kvarnsten om halsen än att kunna förleda en enda av dessa små. Ta er i akt!

Om din broder gör orätt, så tillrättvisa honom, och om han ångrar sig, så förlåt honom. Även om han gör orätt mot dig sju gånger om dagen och sju gånger kommer tillbaka och säger: Jag ångrar mig, så skall du förlåta honom.«

Apostlarna sade till Herren: »Ge oss större tro.« Herren svarade: »Om ni hade tro så stor som ett senapskorn, skulle ni kunna säga till mullbärsträdet där: Dra upp dig själv med rötterna och plantera dig i havet! Och det skulle lyda er.«

TISDAG DEN 14 NOVEMBER

Läsning

Vish 2:23 - 3:9

Gud skapade människan till odödlighet
och gjorde henne till en avbild av sitt eget väsen,
men genom djävulens avund kom döden in i världen,
och de som är hans egendom får erfara den.

De rättfärdigas själar är i Guds hand,
och ingen plåga skall nå dem.
I dåraktiga människors ögon är de döda;
deras bortgång kallas olycka
och deras hädanfärd förintelse,
med de är i frid.

Även om de har straffats, så som människor ser det,
har de rikt hopp om odödlighet.
Efter att ha tuktats något litet skall de få möta godhet,
ty Gud satte dem på prov
och fann att de var honom värdiga.
Som guld i smältugnen prövade han dem,
han tog emot dem som en brännoffergåva.

I den stund då han kommer till dem skall de flamma upp
och flyga fram som gnistor i halm.
De skall döma folken och härska över hedningarna,
och Herren skall vara deras konung i evighet.
De som förlitar sig på honom skall förstå sanningen,
och de trogna skall förbli hos honom i kärlek.
Ty hans heliga får nåd och barmhärtighet,
och han skall komma till sina utvalda.

Responsoriepsalm

Ps 34:2-3, 16-19 (R. 2a)

R. Jag vill alltid prisa Herren.

Jag vill alltid prisa Herren,
hans lov skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Herrens ögon är vända till de rättfärdiga
och hans öron till deras rop.
Men Herren vänder sitt ansikte mot dem som gör det onda,
han vill utrota minnet av dem från jorden. R.

Herren hör, när de rättfärdiga ropar,
och räddar dem ur all deras nöd.
Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta
och hjälper dem som har en bedrövad ande. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Luk 17:7-10

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om ni har en tjänare som plöjer eller
vallar får, säger ni då till honom när han kommer hem från ägorna: Gå genast och slå
dig ner vid bordet. Nej, ni säger: Gör i ordning maten åt mig, fäst upp dina kläder
och passa upp mig medan jag äter och dricker; sedan kan du själv äta och dricka. Inte
får tjänaren något tack för att han gör vad han är ålagd. På samma sätt med er: när ni
har gjort allt som åligger er, skall ni säga: Vi är odugliga tjänare, vi har bara gjort vad
vi är skyldiga att göra.«

ONSDAG DEN 15 NOVEMBER

Läsning

Vish 6:1-11

Lyssna, konungar, och kom till insikt!
Lär av mig, ni som härskar över jordens alla länder!
Hör noga på, ni som regerar över människorna,
ni som yvs över era många undersåtar.
Det är Herren som har gett er väldet,
er makt kommer från den Högste;
han skall pröva era gärningar och granska era beslut.
Ni är tjänare i hans rike men har inte regerat rättrådigt,
inte följt lagen och inte levt efter Guds vilja.
Plötsligt skall han stå där och fylla er med fasa;
domen blir hård över höga herrar.
För den ringe finns förlåtelse och nåd,
men de mäktiga möter makt, när de rannsakas.
Han som är allas härskare tar inte hänsyn till person
och viker inte för världslig storhet.
Hög och låg har han själv skapat,
och han sörjer för alla på samma sätt,
men en sträng granskning väntar denna världens stora.
Till er talar jag alltså, enväldshärskare,
för att ni skall lära er vishet och undgå felsteg.
De som hållit den heliga lagen i helgd
skall räknas som heliga.
De som lärt sig den blir försvarade vid domen.
Längta därför efter mina ord
och ta begärligt emot dem; de ger er god fostran.

Responsoriepsalm

Ps 82:3-4, 6-7 (R. 8a)

R. Stå upp, o Gud, håll dom över jorden.

Skaffa den arme och faderlöse rätt,
ge den betryckte och fattige rättvisa.
Befria den arme och fattige,
rädda honom ur de gudlösas våld. R.

Jag har sagt att ni är gudar,
allesammans den Högstes söner,
men ni måste dö, som människor dör,
och falla, som furstarna faller. R.

Halleluja

Jfr 1 Thess 5:18

V. Tacka alltid Gud, ge honom ära:
det är hans vilja i Kristus Jesus.

Evangelium

Luk 17:11-19

Under sin vandring mot Jerusalem följde Jesus gränsen mellan Samarien och Galileen. När han var på väg in i en by, kom tio spetälska emot honom. De stannade på avstånd och ropade: »Jesus, mästare, förbarma dig över oss!« Då sade han till dem: »Gå och visa upp er för prästerna!« Och medan de var på väg dit, blev de rena. En av dem vände tillbaka när han såg att han hade blivit frisk. Med hög röst prisade han Gud och kastade sig till marken vid Jesu fötter och tackade honom. Han var samarier. Jesus frågade: »Blev inte alla tio rena? Var är de nio andra? Är det bara den här främlingen som har vänt tillbaka för att ge Gud ära?« Och han sade till mannen: »Stig upp och gå. Din tro har hjälpt dig.«

TORSDAG DEN 16 NOVEMBER

Läsning

Vish 7:22 - 8:1

I visheten bor en ande som är förnuftig och helig,
ensam i sitt slag, mångfald till formen,
tunn, lätttrölig, klarsynt, ogrumlad,
tydlig, okränkbar, vän till det goda, skarpsinnig,
oemotståndlig, välgörande, människovänlig,
fast, orubblig, bekymmersfri,
allsmäktig och med uppsikt över allt;
den genomströmmar alla andar
som är förnuftiga, rena och av den tunnaste materia.
Ingenting är så rörligt som vishetens rörelse.
I sin renhet tränger hon i allt, i alla dess delar.
Hon är ett utflöde från Guds makt,
hon strömmar kristallklar fram ur allhärskarens härlighet.
Därför kan ingenting orient komma henne nära.
Hon är ett återsken av det eviga ljuset,
en klar spegling av Guds verksamhet
och en avbild av hans godhet.
Hon är en men förmår allt,
hon förblir vad hon är men gör allting nytt.
I släkte efter släkte finner hon rum i heliga själar
och frambringar profeter och vänner till Gud,
ty Gud älskar bara den som lever med visheten.
Hon är härligare än solen
och förmer än alla stjärnbilder.
Hennes strålkraft visar sig överträffa ljusets,

ty ljuset avlöses av natten,
men visheten kan inget ont få makt över.
Hon sträcker sig med kraft från öster till väster,
och hon styr skickligt allt.

Responsoriepsalm

Ps 119:89–91, 130, 135, 175 (R. 89a)

R. Ditt ord står fast i himlen.

Herre, du är i evighet,
ditt ord står fast i himlen. R.

Från släkte till släkte varar din trofasthet.
Du har grundat jorden, och den består. R.

Allt består än i dag enligt din befallning,
allting måste tjäna dig. R.

När dina ord upplåts, ger de ljus
och skänker de enfaldiga förstånd. R.
Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
och lär mig dina stadgar. R.

Låt mig leva, så skall jag lova dig,
och låt dina lagar hjälpa mig. R.

Halleluja

Joh 15:5

V. Jag är vinstocken, ni är grenarna, säger Herren.
Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt.

Evangelium

Luk 17:20–25

Tillfrågad av fariseerna om när Guds rike skulle komma svarade Jesus: »Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon. Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er.«

Till lärjungarna sade han: »Det skall komma en tid då ni längtar efter att få uppleva en enda av Människosönens dagar men inte får det. Man skall säga till er: Där är han, eller: Här är han. Spring inte dit de pekar, rusa inte efter dem. Ty liksom blixten flammar till och lyser upp hela himlen från horisont till horisont, så skall Människosönen visa sig på sin dag. Men först måste han lida mycket och förkastas av detta släkte.«

FREDAG DEN 17 NOVEMBER

Läsning

Vish 13:1–9

Ohjälpliga dårar var alla de människor som inte visste något om Gud, inte förmådde hämta kunskap ur det sköna de såg om Honom som är, och inte lärde känna konstnären genom att ge akt på hans verk, utan trodde att elden eller vinden eller den flyktiga luften eller stjärnornas krets eller det svallande havet eller himlens ljusbärare var gudar och världens styresmän. Om de har hållit dessa ting för gudar därför att de tjusats av deras skönhet, då bör de inse hur mycket förmer än tingen deras härskare är. All skönhets upphov har ju skapat dem. Och om de drivits av förundran över tingens makt och kraft, bör de lära sig av dem hur mycket mäktigare deras skapare är. Ty ur storheten och skönheten hos det skapade träder bilden av dess upphovsman fram för tanken. Ändå förtjänar dessa människor inte att klandras så strängt; det är kanske så att de söker Gud och gärna vill finna honom, fastän de går vilse under sina ansträngningar. De lever bland hans verk och utforskar dem, och de förleds av den yttre anblicken, eftersom det de ser är så vackert. Men urskuldas helt kan de inte – om de förmådde skaffa sig så stora kunskaper att de kunde ana sig till evigheten, varför har de då inte redan funnit tingens härskare?

Responsoriepsalm

Ps 19:2-5 (R. 2a)

R. Himlarna förkunnar Guds ära.

Himlarna förkunnar Guds ära,
och fästet vittnar om hans händers verk.
Den ena dagen talar därom till den andra,
den ena natten kungör det för den andra,
det är ett tal och ett ljud, vars röst inte hörs. R.

De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Halleluja

Jfr Luk 21:28

V. Råta på er, lyft era huvuden,
ty er befrielse närmar sig.

Evangelium

Luk 17:26-37

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Som det var i Noas dagar, så skall det bli under Människosonens dagar. Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken och floden kom över dem och gjorde slut på dem alla. Eller som på Lots tid: folk åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, men den dag då Lot lämnade Sodom regnade eld och svavel från himlen och gjorde slut på dem alla. Likadant blir det den dag då Människosonen uppenbaras.

Den dagen får den som är uppe på taket och har sina tillhörigheter inne i huset inte gå ner och hämta dem, och den som är ute på ägorna får inte vända tillbaka hem. Kom ihåg Lots hustru. Den som försöker bevara sitt liv skall mista det,

men den som mister det skall rädda det. Jag säger er: den natten ligger två män på samma bädd; den ene skall tas med och den andre skall lämnas kvar. Två kvinnor mal tillsammans; den ena skall tas med och den andra skall lämnas kvar.« De frågade honom: »Var blir det, herre?« Han svarade: »Där liket ligger, där samlas gamarna.«

LÖRDAG DEN 18 NOVEMBER

Läsning

Vish 18:14–16; 19:6–9

När djup tystnad behärskade allt och natten hade nått halvvägs i sitt snabba lopp, svingade sig ditt allsmåttiga ord från kungatronen i himlen ned till det land som skulle förödås, en hotfull krigare med din obönhörliga befallnings skarpa svärd. Där han stannade spred han död överallt, han stod på jorden och nådde ända till himlen.

Hela skapelsens väsen omformades än en gång från grunden i lydnad för dina befallningar, för att dina tjänare skulle bevaras oskadda. Man fick se hur ett moln täckte lägret och hur torr mark steg upp där det nyss var vatten; en framkomlig väg höjde sig ur Röda havet, en grönskande slätt ur det vilda vågsvallet. Där gick de fram, hela det folk som beskyddades av din hand och som hade fått se så märkliga tecken. De var som hästar på bete, de skuttade som lamm, och de lovsjöng dig, Herre, sin räddare.

Responsoriepsalm

Ps 105:2–3, 36–37, 42–43 (R. 5a)

R. Tänk på de underbara gärningar Herren har gjort
eller: Halleluja.

Sjung och spela till Herrens ära,
förkunna alla hans under.
Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat. R.

Han slog allt förstfött i deras land,
förstlingen av deras kraft.
Så förde han ut sitt folk med silver och guld,
och i hans stammar fanns ingen som stapplade. R.

Han tänkte på sitt heliga ord
och på Abraham, sin tjänare.
Så förde han ut sitt folk med fröjd,
sina utvalda under jubel. R.

Halleluja

Jfr 2 Thess 2:14

V. Gud har kallat oss genom evangeliet,
för att vi skall vinna Jesu Kristi härlighet.

Evangelium

Luk 18:1-8

Vid den tiden gav Jesus sina lärjungar en liknelse för att lära dem att alltid be och inte ge upp: »I en stad fanns det en domare som varken fruktade Gud eller brydde sig om människor. I samma stad fanns en änka, och hon kom gång på gång till honom och sade: 'Låt mig få ut av min motpart vad jag har rätt till.' Till en början ville han inte, men sedan tänkte han: 'Inte för att jag fruktar Gud eller bryr mig om människor, men så besvärlig som den där änkan är skall jag låta henne få ut vad hon har rätt till, annars pinar hon livet ur mig med sitt springande.' » Och Herren sade: »Där hör ni vad en orättfärdig domare säger. Skulle då inte Gud låta sina utvalda få sin rätt, när de ropar till honom dag och natt? Skulle han låta dem vänta? Jag säger er: han skall snart nog låta dem få sin rätt. Men Människosonen, skall han finna någon tro här på jorden när han kommer?«

eller om man firar Petrus- och Paulusbasilikornas invigningsdag:

Läsning

Apg 28:11-16, 30-31

Efter tre månader avseglade vi med "Dioskurerna", ett fartyg från Alexandria som hade legat vid ön över vintern. Vi gick in till Syrakusa och låg där i tre dagar. Därifrån kom vi så småningom fram till Regium. Efter en dags väntan fick vi sydlig vind och nådde efter två dagar Puteoli. Där fann vi trosbröder och blev inbjudna att stanna hos dem en vecka. Och på det sättet kom vi till Rom. Bröderna där hade fått besked om oss och kom ända ut till Forum Appii och Tres Tabernae för att möta oss. När Paulus såg dem, tackade han Gud och fylldes med tillförsikt. Efter ankomsten till Rom fick han tillstånd att ha egen bostad tillsammans med den soldat som skulle bevaka honom.

Där stannade Paulus i hela två år på egen bekostnad. Han tog emot alla som kom för att besöka honom, och han förkunnade Guds rike och undervisade om herren Jesus Kristus med stor frimodighet och utan att bli hindrad.

Responsoriepsalm

Ps 98:1-6 (R. 2b)

R. Herren har uppenbarat sin rättfärdighet för hedningarnas ögon.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet
mot Israels hus. R.

Alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjerop och lovsjung. R.

Prisa Herren med harpa,
med harpa och med lovsång.
Höj jubel med trumpeter och basuner
inför Herren, konungen. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium

Matt 14:22–33

Vid den tiden befallde Jesus sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg till andra sidan sjön, medan han skickade hem folket. Så snart han hade gjort det, gick han upp på berget för att vara för sig själv och be. Där var han ensam när det blev kväll. Båten var då redan långt från land och kämpade mot vågorna, eftersom det var motvind. Strax före gryningen kom han till dem, gående på sjön. När lärjungarna fick se honom gå på sjön, blev de förskräckta och trodde att det var en vålnad, och de skrek av rädsla. Men genast talade Jesus till dem och sade: »Lugn, det är jag. Var inte rädda.« Petrus svarade: »Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på vattnet.« Han sade: »Kom!«, och Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus. Men när han såg hur det blåste, blev han rädd. Han började sjunka och ropade: »Herre, hjälp mig!« Jesus sträckte genast ut handen och grep tag i honom. »Du trossvage«, sade han. »Varför tvivlade du?« De steg i båten, och vinden lade sig. Och de som var i båten föll ner för honom och sade: »Du måste vara Guds son.«

TRETTIOTREDJE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 19 NOVEMBER

Första läsningen

Ords 31:10–13, 19–20, 30–31

Att finna en driftig hustru, vem förunnas det –
långt mer än pärlor är hon värd.
Blint litat hennes man på henne,
och vinsten uteblir inte.
Dagligen är hon honom till nytta,
aldrig till skada.
Efter att ha skaffat ull och lin
arbetar hon med flinka händer.
Lätt hanterat hon sländtrissan
och håller sländan i handen.
Mot de svaga räcker hon ut handen,

hon öppnar sin famn för de fattiga.
Älsklighet kan bedra, skönhet förgår,
för sin gudsfruktan skall en hustru prisas.
Överlämna åt henne hennes mödas lön,
må hon prisas i portarna för sina verk.

Responsoriepsalm

Ps 128:1–5 (R. jfr 1a)

R. Lycklig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.

Lycklig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.
Du skall njuta frukten av din möda.
Lycklig du! Det skall gå dig väl. R.

Som en vinstock som bär frukt
är hustrun i ditt hus,
som plantor av olivträd
är barnen kring ditt bord. R.

Så blir den man välsignad som fruktar Herren.
Må Herren välsigna dig från Sion,
så att du får se Jerusalems lycka i alla dina dagar
och får se barn till dina barn. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se 615

Andra läsningen

1 Thess 5:1–6

Om tid och stund behöver man inte skriva till er, för ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer som en tjuv om natten. Just när folk säger: »Allt är lugnt och tryggt«, då kommer katastrofen lika plötsligt som värkarna när en kvinna skall föda, och de slipper inte undan. Men ni, bröder, lever inte i mörkret, och dagen kan inte överraska er som en tjuv. Ni är alla ljusets söner och dagens söner. Vi tillhör inte natten eller mörkret. Därför får vi heller inte sova som de andra utan måste hålla oss vakna och nyktra.

Halleluja

Jfr Joh 15:4a, 5b

V. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er, säger Herren.
Om någon är kvar i mig, bär han rik frukt.

Evangelium

Matt 25:14–30

Vid den tiden framställde Jesus följande liknelse för sina lärjungar: »Det blir som när en man skulle resa bort och kallade till sig sina tjänare och lät dem ta hand om hans egendom. Den ene gav han fem talenter, den andre två, den tredje en, åt var och en efter hans förmåga. Sedan reste han därifrån. Den som hade fått fem talenter gav sig genast i väg och gjorde affärer med dem så att han tjänade fem till. Den som hade fått två talenter tjänade på samma sätt två till. Men den som hade fått en talent gick och grävde en grop och gömde sin herres pengar. Efter lång tid kom tjänarnas herre tillbaka och krävde redovisning av dem. Den som hade fått fem talenter kom och lämnade fram fem till och sade: 'Herre, du gav mig fem talenter. Här är fem till som jag har tjänat.' Hans herre sade: 'Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag skall anförtro dig mycket. Gå in till glädjen hos din herre.' Den som hade fått två talenter kom fram och sade: 'Herre, du gav mig två talenter. Här är två till som jag har tjänat.' Hans herre sade: 'Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag skall anförtro dig mycket. Gå in till glädjen hos din herre.' Den som hade fått en enda talent steg också fram. 'Herre', sade han, 'jag visste att du är en hård man, som skördar där du inte har sått och samlar in där du inte har strött ut. Jag var rädd och gick och gömde din talent i jorden. Här har du vad som är ditt.' Hans herre svarade honom: 'Du är en slö och dålig tjänare, du visste att jag skördar där jag inte har sått och samlar in där jag inte har strött ut. Då skulle du ha lämnat mina pengar till banken, så att jag hade kunnat få igen dem med ränta när jag kom. Ta nu ifrån honom talenten och ge den åt mannen med de tio talenterna. Var och en som har, han skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har. Kasta ut den oduglige tjänaren i mörkret där ute.' Där skall man gråta och skära tänder.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 25:14–15, 19–21

Vid den tiden framställde Jesus följande liknelse för sina lärjungar: »Det blir som när en man skulle resa bort och kallade till sig sina tjänare och lät dem ta hand om hans egendom. Den ene gav han fem talenter, den andre två, den tredje en, åt var och en efter hans förmåga. Sedan reste han därifrån. Efter lång tid kom tjänarnas herre tillbaka och krävde redovisning av dem. Den som hade fått fem talenter kom och lämnade fram fem till och sade: 'Herre, du gav mig fem talenter. Här är fem till som jag har tjänat.' Hans herre sade: 'Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag skall anförtro dig mycket. Gå in till glädjen hos din herre.' »